

ת"פ (באר שבע) 39286-07-24 - מדינת ישראל נ' מתן בוקובזה

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 39286-07-24 מדינת ישראל נ'
בוקובזה (עציר)

לפני כבוד השופט, סגן הנשיא אבישי כהן

בעניין: המאשימה
מדינת ישראל
ע"י ב"כ

נגד

הנאשם
מתן בוקובזה (עציר) - הובא ע"י שב"ס
ע"י ב"כ עוה"ד מוחמד אבו צבייח

גזר דין

כתב אישום ורקע

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן המייחס לו עבירות כדלקמן:
שתי עבירות איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").
תקיפה לפי סעיף 379 לחוק העונשין.
היזק לרכוש במזיד לפי סעיף 452 לחוק העונשין.
2. כפי העולה מעובדות כתב האישום המתוקן, בתאריך 08.07.24 שהו המתלוננים ביחד בבית, אז הגיע הנאשם והחל לבדוק מכשירי חשמל שונים בבית כאשר טען שהמתלוננים מבצעים האזנות סתר למכשיר הנייד שלו. הנאשם נטל קומקום שהיה בבית ושפך מים על הרצפה. בהמשך לכך, לקח את מכשירי הטלפון הניידים של המתלוננים, המתלוננת שאלה אותו לפשר מעשיו ואז איים עליה הנאשם באומרו: "חכי כמה דקות, אני חותך לך את הפנים עוד מעט תראי". בהמשך לכך, פנה למתלונן קילל אותו ותקף אותו בכך שתפס בגרונו באמצעות ידיו והחל לחנוק אותו ואיים עליו באומרו: "אתה הראשון שאני יזין אותו". בהמשך ולאחר שהרחיקו המתלוננים את הנאשם מהמתלונן, הוא המשיך והניף כוס זכוכית בעומדו במקום. בהמשך ניגש הנאשם למטבח וחזר כשבידו חפץ שזהותו אינה ידועה, המתלונן נמלט מהבית והנאשם החל מאיים באומרו "הכל טוב אני יודע איפה המספרה". במהלך מעשיו גרם הנאשם נזק לרכוש בכך שקרע ספה וכריות ושבר שולחן.
3. ביום 29.12.24 הגיעו הצדדים להסדר דינוי לפיו כתב האישום תוקן הנאשם הודה והורשע

במיוחד לו בכתב האישום המתוקן, ההסדר לא כלל הסכמה לעניין העונש.

ראיות וטענות הצדדים לעונש

4. **המאשימה** הגישה טענות בכתב (ת/1) וכן גיליון רישום פלילי (ת/2).

המאשימה עמדה על נסיבות כתב האישום, הערכים המוגנים שנפגעו ומידת הפגיעה בהם, תוך שצינה הצורך במיגור תופעת האלימות והחומרה שיש לייחס כלפי אלו הבוחרים לנקוט באלימות בדמות הטלת ענישה מחמירה ומרתיעה. המאשימה עתרה לקביעת מתחם ענישה הנע בין 10 חודשים ל 20 חודשים תוך שהפנתה לפסיקה כתימוכין לעתירתה. בנוסף ציינה כי הנאשם בעל עבר פלילי שאינו בתחום האלימות הודה במיוחד לו וכן ציינה עמדת המתלוננים אך ביקשה להעדיף במקרה זה האינטרס הציבורי.

5. **מטעם ההגנה** העידו שני המתלוננים, המתלונן ציין שהנאשם דוד של אשתו, תיאר ששוררת בינו לבין הנאשם מערכת יחסים טובה. הוא זכר את האירוע הנדון וטען שהדברים יצאו מכלל שליטה, הוא היה לחוץ מהסיטואציה, הוא ציין שהנאשם אחז בחולצתו, המתלונן חשב שהנאשם אחז בסכין ולכן יצא מהבית. הוא לא מבין מדוע הנאשם במעצר זמן כה רב.

המתלוננת, אחותו של הנאשם וחמותו של המתלונן, מסרה שהיא והנאשם קרובים מאוד, הביעה אהבתה אליו, היא ציינה שהנאשם מעולם לא פגע בה או איים עליה האירוע הנדון הינו חד פעמי וחריג. היא ביקשה שבית המשפט יגלה רחמיו לנאשם. ושהנאשם ישוחרר.

6. ב"כ הנאשם הדגיש כי הנאשם בעל עבר פלילי שהתיישן, הודה במיוחד לו ונטל אחריות מלאה על מעשיו. עוד הדגיש, נסיבותיו האישיות המורכבות של הנאשם ומצבו הנפשי אשר היוו רקע לביצוע העבירות, האלימות שנקט הנאשם לא גרמה לחבלה. האירוע הינו חד פעמי ואינו מאפיין אורחות חייו של הנאשם. הוא ציין שהנאשם עצור בשל הפרת התנאים והעדר חלופה. בתיק המעצר חולטו סכומי הערובה וההפקדה ומדובר בסכום של כ- 25,000 ₪. במקרה זה יש לנהוג במידת הרחמים נוכח מצבו האישי של הנאשם והעובדה שמדובר בעבירות הנכנסות תחת הגדרות "אלמ"ב" ולכן לא יוכל להשתחרר בשחרור מוקדם. נוכח האמור עתר לקביעת מתחם החל ממאסר מותנה ועד מאסר לתקופה קצרה ועתר להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם.

7. דברי הנאשם טרם גזירת עונשו, הנאשם ציין הקושי היומיומי שלו במעצר, הביע חרטה וטען שלמד את לקחו וכיום מצוי בקשר עם בני משפחתו. ביקש את התחשבות בית המשפט.

דין והכרעה

8. כתב האישום מתאר אירוע אחד, ולפיכך יש לקבוע **מתחם עונש הולם אחד**, וזאת בהתאם לסעיף 40(א) לחוק. בקביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם לעקרון ההלימה, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. במקרה דנן, **הערך החברתי** אשר נפגע

בעבירות האיומים והתקיפה סתם הינו הזכות לשלמות הגוף, לשלווה, לשקט נפשי ולביטחון אישי.

9. בחינת מעשי האלימות והאיומים שהפעיל הנאשם כנגד בני משפחתו שכללו גם גרימת נזק לרכוש מובילה למסקנה כי נגרמה פגיעה ממשית בערכים המגונים. הנאשם איים על המתלוננת בכך שאמר לה שיחתוך את פניה, בנוסף הנאשם פעל באלימות פיזית ומילולית כלפי המתלונן בכך שאחז בגרונו חנק אותו ותוך כדי איים לפגוע בו.

לעניין החומרה הטבועה בעבירת האיומים ראו דברי כב' הש' בייניש ברע"פ 2038/04 **לם נ' מדינת ישראל פ"ד ס (4) 96, 105 (2006): "האיום הוא אפוא ביטוי שהמשפט מטיל עליו מגבלות תוך פגיעה בחופש הביטוי, וזאת כדי להגן על ערכים אחרים ובהם שלווה נפשו, ביטחונו וחירות פעולתו של הפרט. האיום מסכן את חירות פעולתו של הפרט שכן פעמים רבות כרוך האיום גם בציפייה להתנהגות מסוימת מצד המאיים שהמאיים מבקש להשיג באמצעות השמעת האיום."**

יש להדגיש שמדובר במעשי איומים ואלימות בתוך המשפחה, הנאשם איים על אחותו ותקף את חתנה, מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת מחייבים ענישה מחמירה, ראה הנאמר ברע"פ 4052/21 פלוני נ' מדינת ישראל (15.06.21): "[...] **אשוב ואדגיש את החומרה הרבה הטמונה בתופעת האלימות במשפחה, העולה לכדי פסול מוסרי ומהווה פגיעה אנושה בהגנה על שלומם של בני משפחת הנאשם ותחושת הביטחון שלהם בתוך ביתם מבצרם. לנוכח זאת, יש להוקיע תופעה זו, בין היתר באמצעות ענישה מוחשית שתרתיע את הציבור משימוש באלימות בתוך התא המשפחתי (רע"פ 1454/21 פלוני נ' מדינת ישראל (4.3.2021); רע"פ 340/21 מסרי נ' מדינת ישראל (28.1.2021))."**

10. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים החל מעונש מאסר על תנאי וכלה במאסר בפועל לתקופות קצרות, כמפורט להלן:

א. רע"פ 297/15 ברנסון נ' מדינת ישראל (21.1.15) - המבקש הורשע בכך כי בעת שהיה בגילופין היכה את אמו, ירק עליה, משך בשיערה, דחפה, וגרם לה לסימן חבלה בעינה; בהמשך זרק את מסך המחשב של אחותו ושבר את דלת חדרה. בית משפט השלום גזר על המבקש, שהיה ללא עבר פלילי, מאסר על תנאי והתחייבות; בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה והטיל עליו 5 חודשי מאסר בפועל, ובית המשפט העליון דחה את בקשתו למתן רשות לערער.

ב. עפ"ג (חיפה) 59103-08-21 מדינת ישראל נ' מחג'אנה (02.09.21) הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירת איומים כלפי אחותו וכן איום על אביו תוך שהוא מנופף בסכין. הנאשם בעל עבר פלילי מכביד, נדון ל 3 חודשי מאסר בפועל, ערעור המדינה על קולת העונש התקבל ועונשו הומר ל 5 חודשי מאסר בפועל.

ג. עפ"ג (ב"ש) 36637-07-24 **ברהנו נ' מד"י** (24.9.24) הנאשם הורשע בעבירת תקיפה הגורמת חבלה ותקיפה סתם בכך שבעת היותו בגילופין, ירק על אמו ונגח

במצחה, גרמה לה לנפישות מעל עינה והמטומה מתחת לעינה. בית המשפט השלום קבע מתחם ענישה הנע נע בין 6 ל-18 חודשי מאסר, והטיל על הנאשם 9 חודשי מאסר בעבודת שירות תוך שלקח בחשבון את התמכרותו לאלכוהול, ועברו הפלילי, ערעורו על חומרת העונש התקבל חלקית ועונשו הופחת ל 5 חודשי מאסר בעבודת שירות.

11. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 ט' לחוק), יש לתת את הדעת לשיקולים הבאים: הנאשם ביצע את העבירות כלפי בני משפחתו על רקע חשדו כי בני משפחתו עוקבים אחרי מכשיר הטלפון הנייד שלו, הנאשם איים על אחותו איומים בעלי אופי אלים, מעבר למלל שהפנה כלפיה נקט הנאשם באלימות כלפי חתנה בכך שאחז בגרונו חנק אותו ותוך כדי איים עליו שייפגע בו ובהמשך כאשר הרחיקו אותו מהמתלוננים הניף כוס זכוכית. לאחר מכן, נכנס למטבח ושב בעודו אחז בחפץ שאינו ידוע, בשלב זה נמלט המתלונן מהבית כאשר הנאשם שב ומאיים עליו. במהלך האירועים גרם הנאשם לנזק לרכוש שהיה בבית.

אומנם מדובר באירוע נקודתי שלא קדם לו תכנון כלשהו ועל פניו לא נגרם נזק פיזי למי מהמתלוננים אך יחד עם זאת תוכן האיומים של הנאשם כלפי המתלוננים הינו ברף הגבוה, מה גם שהנאשם "המחיש" איומיו כלפי המתלונן בעודו אחז בגרונו. ניתן רק לשער הפחד והאימה שאחזו במתלוננים במהלך האירוע. על רקע האמור, אני סבור שאין מקום לקבוע את הרף התחתון של המתחם מענישה צופה פני עתיד בלבד, נסיבות האירוע מחייבות לטעמי קביעת רף ענישה המתחיל במספר חודשי מאסר.

12. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40ג'), סבורני כי מתחם העונש ההולם לעבירות האיומים היזק לרכוש והתקיפה בנסיבות המקרה דנן הינו החל ממספר חודשי מאסר בפועל ועד 12 חודשי מאסר בפועל.

13. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא.

14. בעת גזירת עונשו של הנאשם, בית המשפט רשאי להתחשב בהתקיימות נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה כמפורט בסעיף 40א לחוק העונשין, ובלבד שהעונש לא יחרוג ממתחם העונש ההולם שנקבע לעיל.

נתתי דעתי לגילו של הנאשם, בן 29, בעל עבר פלילי שאינו ממין העניין שבפניי, הנאשם הודה במיוחס לו ובכך חסך מזמנו של בית המשפט. הנאשם מתמודד עם קושי בריאותי ונפשי, נסיבות חייו מורכבות. הנאשם שהה בתנאים מגבילים במסגרת תיק זה אולם לאחר שנעצר בגין הפרת תנאים ובהעדר חלופה נעצר, שוהה במעצר למעלה מ 3 חודשים.

נתתי דעתי גם לדברי המתלוננים, אשר ביקשו להקל בעונשו של הנאשם והסבירו המורכבות האישית של הנאשם וכי הם אינם חוששים מפניו והם סולחים לו.

אציין כי נוכח העובדה שבמסגרת תיק המעצר חולטו ערבויות בסך של 24,000 ₪ סברתי שאין מקום להטיל על הנאשם רכיב כספי נוסף במסגרת גזר הדין.

סוף דבר

15. לאחר ששקלתי את כל השיקולים דלעיל ונתתי דעתי למכלול הנסיבות, לטיעוני הצדדים, לערכים המוגנים שנפגעו ולמידת הפגיעה בהם, למדיניות הענישה הנוהגת אני גוזר על הנאשם עונשים כדלקמן:

- א. 6 חודשים מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו.
- ב. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור במהלך התקופה אחת מהעבירות בהן הורשע או כל עבירת אלימות מסוג פשע.
- ג. הנאשם יצהיר על התחייבות כספית בסך 2,000 ₪ שלא יעבור במשך שנתיים מיום שחרורו כל עבירת אלימות מסוג פשע. **[ההתחייבות תוצהר לפרוטוקול].**

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ' טבת תשפ"ה, 20 ינואר 2025, בהעדר הצדדים.